

Die zwei Zeugen

¹Und es wurde mir ein Rohr gegeben, einer Messrute gleich, und er sprach: Steh auf und miss den Tempel Gottes und den Altar und die darin anbeten.²Aber den Vorhof außerhalb des Tempels wirf hinaus und miss ihn nicht; denn er ist den Heiden gegeben, und die heilige Stadt werden sie zertreten zweiundvierzig Monate.³Und ich will meinen zwei Zeugen geben, dass sie weissagen tausendzweihundertundsechzig Tage, angetan mit Säcken.⁴Diese sind die zwei Ölbäume und die zwei Leuchter, die vor dem HERRN der Erde stehen.⁵Und wenn jemand ihnen schaden will, so geht Feuer aus ihrem Mund und verzehrt ihre Feinde; und wenn jemand ihnen schaden will, der muss selbst getötet werden.⁶Diese haben Macht, den Himmel zu verschließen, dass es nicht regne in den Tagen ihrer Weissagung, und sie haben Macht über das Wasser, es in Blut zu verwandeln, und die Erde zu schlagen mit allerlei Plagen, sooft sie wollen.⁷Und wenn sie ihr Zeugnis vollendet haben, so wird das Tier, das aus dem Abgrund aufsteigt, mit ihnen Krieg führen und wird sie überwinden und wird sie töten.⁸Und ihre Leichname werden liegen auf der Gasse der großen Stadt, die da geistlich heißt: Sodom und Ägypten, wo auch der HERR gekreuzigt wurde.⁹Und Menschen aus allen Völkern und Stämmen und Sprachen werden ihre Leichname sehen drei Tage und einen halben und nicht zulassen, dass ihre Leichname ins Grab gelegt werden.¹⁰Und die auf Erden wohnen, werden sich freuen über sie und fröhlich sein und Geschenke einander senden;

الشاهدان أمام رب الأرض

¹ثُمَّ أُعْطِيتُ قَصَبَةً شَبَهَ عَصَاً وَوَقَفَ الْمَلَكُ قَائِلًا لِي: ²فُمْ وَفِسْ هَيْكَلَ اللَّهِ وَالْمَذْبَحِ وَالسَّاجِدِينَ فِيهِ، وَأَمَّا الدَّارُ الَّتِي هِيَ خَارِجُ الْهَيْكَلِ فَاطْرَحْهَا خَارِجاً وَلَا تَقِسْهَا، لِأَنَّهَا قَدْ أُعْطِيتُ لِلْأَمَمِ وَسَيَدُوسُونَ الْمَدِينَةَ الْمُقَدَّسَةَ اثْنِينَ وَأَرْبَعِينَ شَهْرًا.³وَسَأَعْطِي لِشَاهِدَيَّ قَيْسَبَانِ أَلْفًا وَمِئَتَيْنِ وَسِتِّينَ يَوْمًا لِابْسَينِ مُسْوَحًا.⁴هَذَانِ هُمَا الرِّثُونَتَانِ وَالْمَنَارَتَانِ الْقَائِمَتَانِ أَمَامَ رَبِّ الْأَرْضِ. وَإِنْ كَانَ أَحَدٌ يُرِيدُ أَنْ يُؤْذِيَهُمَا تَخْرُجْ نَارٌ مِنْ فَمِهِمَا وَتَأْكُلُ أَعْدَاءَهُمَا، وَإِنْ كَانَ أَحَدٌ يُرِيدُ أَنْ يُؤْذِيَهُمَا فَهَكَذَا لَا يَدُّ أَنَّهُ يُقْتَلُ.⁶هَذَانِ لَهُمَا السُّلْطَانُ أَنْ يُعْلِقَا السَّمَاءَ حَتَّى لَا تُمَطِّرَ مَطَرًا فِي أَيَّامِ ثُبُوتِهِمَا، وَلَهُمَا سُلْطَانٌ عَلَى الْيَمَامِ أَنْ يُحَوِّلَاهَا إِلَى دَمٍ وَأَنْ يَصْرَبَا الْأَرْضَ بِكُلِّ صَرْبَةٍ كُلَّمَا أَرَادَا.⁷وَمَنْ تَمَمَّا شَهَادَتَهُمَا فَالْوَحْشُ الصَّاعِدُ مِنَ الْهَوَايَةِ سَيَصْنَعُ مَعَهُمَا حَرْبًا وَيُعْلِيهِمَا وَيَقْتُلُهُمَا.⁸وَيَكُونُ جُثَّتَاهُمَا عَلَى شَارِعِ الْمَدِينَةِ الْعَظِيمَةِ الَّتِي تُدْعَى رُوحِيًا: سَدُومَ وَمِصْرَ، حَيْثُ صُلِبَ رَبُّنَا أَيْضًا.⁹وَيَنْظُرُ أَتَاسٌ مِنَ السُّعُوبِ وَالْقَبَائِلِ وَالْأَلْسِنَةِ وَالْأَمَمِ جُثَّتَيْهِمَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَنِصْفًا وَلَا يَدْعُونَ جُثَّتَيْهِمَا ثُوصَعَانِ فِي قُبُورٍ.¹⁰وَيَشْمَتُ بِهِمَا السَّاكِنُونَ عَلَى الْأَرْضِ وَيَتَهَلَّلُونَ وَيُرْسِلُونَ هَذَايَا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، لِأَنَّ هَذَيْنِ النَّبِيِّينِ كَانَا قَدْ عَذَّبَا السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ.¹¹ثُمَّ بَعْدَ الثَّلَاثَةِ أَيَّامٍ وَالتَّنَصُّفِ دَخَلَ فِيهِمَا رُوحٌ حَيَاةٍ مِنَ اللَّهِ فَوَقَفَا عَلَى أَرْجُلِهِمَا، وَوَقَعَ خَوْفٌ عَظِيمٌ عَلَى الَّذِينَ كَانُوا يَنْظُرُونَهُمَا.¹²وَسَمِعُوا صَوْتًا عَظِيمًا مِنَ السَّمَاءِ قَائِلًا لَهُمَا: اضْعَدَا إِلَى هَهُنَا، فَصْعِدَا إِلَى السَّمَاءِ فِي السَّحَابَةِ وَنَظَرَهُمَا أَعْدَاؤُهُمَا.¹³وَفِي تِلْكَ السَّاعَةِ حَدَثَتْ زَلَزَلَةٌ عَظِيمَةٌ فَسَقَطَ عُشْرُ الْمَدِينَةِ وَقُتِلَ بِالزَّلَزَلَةِ أَسْمَاءٌ مِنَ النَّاسِ، سَبْعَةُ آلَافٍ، وَصَارَ الْبَاقُونَ فِي رُغْبَةٍ وَأَعْطُوا مَجْدًا لِلَّهِ السَّمَاءِ.¹⁴الْوَيْلُ الثَّانِي مَضَى وَهُوَذَا الْوَيْلُ الثَّلَاثُ يَأْتِي سَرِيعًا.

البوق السابع

¹⁵ثُمَّ بَوَّقَ الْمَلَكُ السَّابِعُ، فَحَدَثَتْ أَصْوَاتٌ عَظِيمَةٌ فِي السَّمَاءِ قَائِلَةً: قَدْ صَارَتْ مَمَالِكُ الْعَالَمِ لِرَبِّنَا وَمَسِيحِهِ فَسَمِعْكَ إِلَى أَبَدِ الْأَيَّامِ.¹⁶وَالْأَرْبَعَةُ وَالْعِشْرُونَ شَيْخًا الْجَالِسُونَ أَمَامَ اللَّهِ عَلَى عُرُوشِهِمْ حَرُّوا عَلَى وُجُوهِهِمْ وَسَجَدُوا لِلَّهِ قَائِلِينَ: تَشْكُرُكَ أَيُّهَا الرَّبُّ الْإِلَهُ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، الْكَائِنِ وَالَّذِي كَانَ وَالَّذِي يَأْتِي، لِأَنَّكَ أَحَدْتَ قُدْرَتَكَ الْعَظِيمَةَ وَمَلَكَتِ.¹⁸وَعَصَبَتِ الْأَمَمُ فَأَتَى

عَصَبُكَ وَرَمَانُ الْأَمْوَاتِ لِيَدَاثُوا وَلِنُعْطَى الْأُجْرَةَ لِعَبِيدِكَ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْفَذِيَّيْنَ وَالْخَائِفِينَ اسْمَكَ، الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ،
وَلِنُهْلِكَ الَّذِينَ كَانُوا يُهْلِكُونَ الْأَرْضَ. ¹⁹وَانْفَتَحَ هَيْكَلُ اللَّهِ
فِي السَّمَاءِ وَظَهَرَ تَابُوتُ عَهْدِهِ فِي هَيْكَلِهِ، وَحَدَّثَتْ
بُرُوقٌ وَأَصْوَاتٌ وَرُغُودٌ وَزَلْزَلَةٌ وَبَرْدٌ عَظِيمٌ.

denn diese zwei Propheten hatten gequält die auf Erden wohnten.¹¹ Und nach drei Tagen und einem halben fuhr in sie der Geist des Lebens von Gott, und sie stellten sich auf ihre Füße; und eine große Furcht fiel auf die, die sie sahen.¹² Und sie hörten eine große Stimme von Himmel zu ihnen sagen: Steigt herauf! und sie stiegen auf in den Himmel in einer Wolke, und es sahen sie ihre Feinde.¹³ Und in derselben Stunde geschah ein großes Erdbeben, und der zehnte Teil der Stadt stürzte ein; und es wurden getötet in dem Erdbeben siebentausend Menschen, und die Übrigen erschrakten und gaben dem Gott des Himmels die Ehre.¹⁴ Das zweite Wehe ist vorüber; siehe, das dritte Wehe kommt schnell.

Die siebte Posaune

¹⁵ Und der siebte Engel blies die Posaune: und es geschahen große Stimmen im Himmel, die sprachen: Es sind die Reiche der Welt unseres HERRN und seines Christus geworden, und er wird regieren von Ewigkeit zu Ewigkeit.¹⁶ Und die vierundzwanzig Ältesten, die vor Gott auf ihren Thronen saßen, fielen auf ihr Angesicht und beteten Gott an¹⁷ und sprachen: Wir danken dir, HERR, allmächtiger Gott, der du bist und warst, dass du ergriffen hast deine große Kraft und herrschst,¹⁸ und die Völker sind zornig geworden; und es ist gekommen dein Zorn und die Zeit, die Toten zu richten, und zu geben den Lohn deinen Knechten, den Propheten und den Heiligen und denen, die deinen Namen fürchten, den Kleinen und den Großen, und zu vernichten, die die Erde verderbt haben.¹⁹ Und der Tempel

Revelation 11

Gottes wurde aufgetan im Himmel, und die Lade seines Bundes wurde im Tempel gesehen; und es geschahen Blitze und Donner und Erdbeben und ein großer Hagel.